

Cu sabia-n mînă

Cu sabia-n mînă pornește,cu sabia Duhului Sfînt,
Și fără de frică vestește al Domnului nostru Cuvînt.
Să nu te-nspăimînte vrăjmașii,acei din popor adormiți,
Acei care-l uită pe Domnul,deși au fost cînva smeriți.

Vestește Cuvîntul și spune,căci mulți dintre ei s-or trezi.
Tu cheamă-i la faptele bune,căci poate se vor pocăi.
Nu-ți pese de-acei ce vor rîde,căci plînge-vor ei la sfîrșit,
(:Cînd îngerii sfinți îi vor strînge pe-acei care s-au pocăit.:)

Vai Doamne,ce vremuri,ce stare,e astăzi pe-ntregul pămînt;
Atîtea păcate apasă,ei numai privesc la Cuvînt.
Se-anunță alegeri pe față,păstori,episcopi renumiți,
Aceștia învață poporul,acești păcătoși sodomiți.

Pe vremea lui Asa,se știe,acel împărat renumit,
Pe-acei cu sodomice fapte,din țară i-a scos,i-a gonit.
Dar unde e Asa să vină,la Boston,la Roma,la noi,
(:Să scoată vrăjmașii din țară,ce-aruncă în apă noroi:)

Vai Doamne,ce vremuri,ce stare,ți-e frică să spui,să vorbești
De faptele lumii murdare,ce-adesea le-auzi,le privești.
Mînia curînd se arată,și spinii vor arde,să știți.
Făptura murdară,pătată,toți răii vor fi nimiciți.

Va arde Sodoma cea mare,tot neamul cel nelegiuit,
Vor arde femei și fecioare,oricine e nepocăit.
E aspră cîntarea de jale,dar Domnul mi-a zis să o scriu,
(:Să afle oricine,să știe,căci Domnul curînd va veni:)

Nu-s vremuri de groază,de ciumă?nu-i oare sfîrșitul în prag?
Păcatul dărîmă,zugrumă,tot ce e mai bun și mai drag.
Bețivii,stricații,curvarii,ce-și caută refugiul la sfinți,
Dar nu să se-ntoarcă la Domnul,ci după aprinse dorinți.

Ștefan e lovit cu mînie de pietrele zișilor frați.
Pretinșii apostoli ai crucii dau banii din nou la soldați.
Isus pentru unii e mitul ce trebuie sărbătorit,
(:Dar nu se întoarce la Domnul să creadă Cuvîntul vestit.:)

Amin